

andret; men jeg hører, at man fra anden Side ønsker Udvalgsbehandling, og efter den Coutume, man følger i Landstinget, skal jeg ikke modsætte mig en saadan. Udvalgsbehandlingen vil dog naturligvis kun blive meget kort, og jeg tror ikke, at den vil føre til noget endeligt Resultat. Jeg forbeholder mig altsaa senere at foreslaa Udvalgsbehandling.

Helge Kjeldskov: Anledningen til Fremkomsten af dette Lovforslag er, som den højtærede Finansminister før sagde, Ønsket om at tilvejebringe Dækning for de forøgede Udgifter til Postvæsenet, som de nye Lønninger afstedkommer. Dette Ønske om, at der skal arbejdes hen til, at Postvæsenets Indtægter i det store og hele dækker Udgifterne, er i god Overensstemmelse med, hvad der altid har været mit Partis Anskuelse, saa at jeg af den Grund kan se med Velvillie paa det foreliggende Lovforslag. Der er foreslaaet Forhøjelse af saa godt som alle Taksterne, hvorved det indbyrdes Forhold mellem Taksterne, som var til Stede i den gældende Lov, jo ikke forrykkes.

Jeg skal i det hele afholde mig fra at komme ind paa de enkelte Takster. Kun er der et enkelt Punkt, hvorom jeg gerne vil sige et Par Ord, nemlig Taksterne for Tidsskrifter og Ugeblade. Taksterne for Tidsskrifter, Dagblade og Ugeblade var i sin Tid fastsatte til 1/2 Øre pr. Nummer. Dette blev, da Ministeren for offentlige Arbejder sidst forelagde Forslag til en Takstlov i Efteraaret 1918, foreslaaet forhøjet til 3/4 Øre, og Folketinget satte Taksten op til 1 Øre. Jeg gjorde den Gang opmærksom paa, hvor haardt denne Forhøjelse vilde ramme saadanne Tidsskrifter og Ugeblade, som sendtes gratis ud som Medlemsblade til Foreningsmedlemmer; disse Blades Udgivere havde ingen Mulighed for at faa den forhøjede Porto refunderet ved Ligning paa Medlemmerne. Jeg fremhævede, hvor vanskeligt Tidsskrifterne i Forvejen havde ved at klare sig, idet der var indtraadt en betydelig Forhøjelse af Udgifterne til Papir og Trykning, og pegede paa den samfundsgavnige Betydning, mange af disse Fagblade og Tidsskrifter havde, idet de bragte et fagligt, oplysende Stof, der vanskeligt kunde finde Optagelse i Dagspressen. Hos forskellige af Udvalgets Medlemmer, forstod jeg, var der nogen Sympati for og Forstaaelse af disse Betragtninger, men Sympatien var ret platonisk og satte ingen Frugt i en

Nedsættelse af Taksterne. Man lod mig imidlertid forstaa, at der ved en Revision af Takstloven kunde opnaas nogen Nedsættelse i den af mig ønskede Retning. Man vil derfor forstaa Tidsskriftudgivernes Skuffelse nu ved at se, at Regeringen har foreslaaet Taksten for Tidsskrifter og Fagblade forhøjet fra 1 Øre til 1 1/2 Øre. Ganske vist har Folketinget saa foreslaaet denne Takst nedsat til 1 1/5 Øre; jeg tror, at det er sket paa Foranledning af en Henvendelse fra Udgiverne af Dagblade, støttet af Ministeren for offentlige Arbejder. Helst havde jeg imidlertid set, at man var blevet staaende ved den nugældende Takst, 1 Øre, navnlig for saadanne Blade, som udsendes gratis til Foreningsmedlemmer, og jeg mener, at der er vakt en Forventning hos Udgiverne om, at en ny Forhøjelse ikke skulde finde Sted. Jeg vil derfor haabe, at denne Sag bliver underkastet en meget, meget kort Udvalgsbehandling, for at det kan blive undersøgt, om der er nogen Mulighed for den Lempelse, som jeg mener, der hos Udgiverne er vakt en vis Forventning om at faa indført.

Albert Jensen: Det foreliggende Forslag kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale uforandret til Vedtagelse.

Vejstrup: Jeg skal ikke knytte mange Bemærkninger til de faldne Udtalelser. Jeg føjer min Anbefaling til de Anbefalinger, der er fremkommet, og jeg gør det med samme Begrundelse, som jeg benyttede ved min Omtale af Lovforslaget om Jernbanetaksterne, nemlig at Lønningerne er blevet i høj Grad forhøjet. Som Finansministeren gjorde opmærksom paa, og hvad der, saa vidt jeg forstod, ikke er undgaaet nogen af de ærede Ordføreres Opmærksomhed, har Folketinget, medens Lovforslaget om Statsbanetaksterne blev vedtaget uforandret, foreslaaet Portoen paa Dagblade nedsat. Jeg har en Følelse af, at der, hver Gang der er Tale om Forhøjelse af Avisporto, er en eller anden beskyttende Engel, som holder sin Haand over Dagbladene. Det ærede Medlem, som talte paa Venstres Vegne (P. Nørgaard), mente, at det var Kærlighed til Dagbladene, der gjorde det, og den højtærede Finansminister formodede, at Grunden var det store Kulturarbejde, Dagbladene udfører. Det er muligt, at saavel den højtærede Finansminister som det ærede Medlem, der talte for Venstre, har Ret i deres Betragtninger.